

Ordre de Culte Zon diumenge de quaresma 17-3-2019

Preludi musical

"Planta cara, al pecat", Ària per contralt BWV 54, J.S. Bach

Benvinguda i Pregària

Himne *Vós sou*

Crida a la lloança:

Salm 27

Himne 248 CG

Participació Musical

"La nostra boca i els nostres instruments",

Ària per tenor BWV 1, J.S. Bach

Lectures:

Gènesi 15, 1-12.17-18

Filipencs 3, 17 - 4, 1

Himne 203 HC

Proclamació de la Paraula: Lluç 13, 31-35

Interludi Musical

"Impressions íntimes I", Frederic Mompou

Sant Sopar

Himne Som aquí

Vida Comunitària:

Ofrena

Interludi musical:

Adagio de la sonata en sol major per a flauta i piano

G. F. Haendel.

Anuncis

Himne 65 CG

Benedicció

Postludi

"Que feliç sóc", Coral BWV 1, JS. Bach

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com web: www.esglesiatallers.org

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona – Centre

Nº 1658 – 17 de març de 2019

70.000 brases de profunditat

Va ser René Descartes, el pare de la filosofia moderna, que va escriure el Discurs del mètode. En el tractat filosòfic va afirmar que per construir un edifici filosòfic, cal dubtar de tot. No podem donar per cert el que percebem amb els nostres sentits perquè ens poden enganyar. Descartes va començar dubtant de tot. L'únic cert que sabia era que dubtava, i si dubtava, és que pensava. Si dubtar és pensar, llavors no podia dubtar que pensava i això el va portar a la primera certesa de la nostra existència: Penso, llavors existeixo. Els racionalistes consideraven que l'única manera d'entendre i conèixer la realitat era a través de la raó. La raó com pedra angular del coneixement.

Els racionalistes afirmaven que la capacitat de distingir el bé i el mal és inherent a la raó humana. Però una cosa és distingir el bé i el mal i una altra cosa és el que fem i diem. ¿Però quin és el raonament que ens porta a determinar que una cosa és bona o dolenta? La raó de l'ésser humà està dissenyada a per trobar solucions als problemes que se li planteja. Si en la serra de Collserola hi ha una superpoblació de porcs senglars, ho solucionem fent una cacera de porcs senglars per tal de reduir el seu nombre. Si en el món hi ha una superpoblació tal que amenaça el futur del planeta -catàstrofe que apunta -va Thomas Malthus- el més lògic seria eliminar la població d'una manera significativa.

David Hume ens farà notar que no hi ha cap base racional per determinar que una cosa és bona o dolenta. De fet, sosté que no és la raó la que ens portarà a ajudar o no una persona que necessita ajuda. En tot cas seran els sentiments. Quan en els atemptats de Barcelona del 17 d'agost de 2017, gran part de la població va fer cua per donar sang fins al punt que el banc de sang va haver de demanar que la gent vingués alguns dies més tard. ¿Què va moure els barcelonins a donar sang: la raó o les seves emocions? És cert que quan tenim bons sentiments, aquests ens aboquen a fer el bé, però no és menys cert que quan tenim mals sentiments, aquests ens tempten a fer el mal. Si els sentiments estan en el món de l'irracional, i discernir el bé en el del mal està més a prop del món del racional, llavors considerar que els sentiments són la base per distingir el bé del mal té una argumentació poc sòlida.

Però, com hem dit abans, si per la raó no som capaços de definir què és el bé i què és el mal i els sentiments tampoc ens hi ajuden, ¿com arribem a saber què és el bé i què és el mal. La consideració del bé i del mal de què depèn?, de la raó o dels sentiments? Ens trobem en un absurd perquè tanmateix, tots tenim una definició del bé i del mal. Va ser Kant qui va resoldre l'entrellat. Kant creia que la diferència entre el bé i el mal tenia a veure amb la raó però no perquè ho hàgim après per un raonament o per l'experiència, sinó perquè ja ho portem a la nostra consciència de manera innata. Segons Kant, tothom té una

capacitat de raonar que ens diu què és bo i què és dolent des d'un punt de vista moral. És com si haguéssim nascut amb un codi ètic capaç de fer-nos discernir entre el bé i el mal. Kant ho va anomenar ètica natural o llei moral. Jo, que no sóc cap filòsof, prefereixo dir-li la veu de Déu que es manifesta en nosaltres. En un principi, Déu ens va donar els 10 manaments i tota la llei jueva. Però va ser Déu mateix a través de Jesucrist que va abolir la llei de Moisès per donar-nos una nova llei, la llei de l'amor. Ja no hi ha llei que ens digui què hem de fer sinó que hi ha una veu dins el nostre cor que ens diu què està bé i què està malament. És la veu de l'esperit Sant dins nostre. En la làpida de la tomba de Kant hi ha gravada una frase seva "Dues coses omplen la meua ment cada vegada amb més respecte i admiració: el cel estrellat damunt meu i la llei moral dins meu. Són per mi les dues proves que hi ha un Déu per sobre meu i un Déu dins meu".

Però és això el cristianisme?

Soren Kierkegaard va ser un filòsof danès que va discrepar dels racionalistes. Aquests tot ho basaven en la raó, però Kierkegaard deia que el més important no és la raó universal sinó que el més important és l'existència i per tant la pròpia experiència, perquè aquesta et porta a la teva pròpia veritat, el que ell definia com veritat subjectiva. El lema dels existencialistes és: Existeixo, llavors penso. Kierkegaard menysté la filosofia racionalista tot afirmant que els grans raonaments filosòfics sobre l'existència de Déu no tenen gens d'importància, perquè el que és important de l'existència no és la raó sinó la fe. La qüestió de si el cristianisme és veritable, no es pot resoldre d'una forma teòrica o acadèmica, perquè és una qüestió que demana la màxima sinceritat, perquè una cosa és la qüestió filosòfica pròpiament dita de si Déu existeix i l'altre la relació de l'individu amb aquesta qüestió. Només ens podem apropar a aquestes qüestions fonamentals a través de la fe. Les coses que podem saber per mitjà de la raó o el coneixement són completament intranscendents, el que és transcendent és el que t'afecta personalment. El que afecta personalment l'individu és més important que el teorema de Pitàgoras.

En l'àmbit de la religió, la fe és el més important, perquè la fe és la teua veritat subjectiva. Kierkegaard va escriure: "si sóc capaç d'entendre Déu objectivament, vol dir que no crec; però precisament perquè no puc, he de creure-hi. I si vull conservar la fe, he d'intentar mantenir-me a 70.000 braces de profunditat i continuar creient". El que importa no és que el cristianisme sigui veritat sinó que sigui veritat per tu. Afirmava que hi havia 3 formes diferents de viure.

L'etapa estètica que es caracteritza perquè la persona viu el moment i aprofita qualsevol oportunitat per aconseguir plaer. Són persones que viuen en el món dels sentits i són esclaus dels seus desigs i del seu humor.

L'etapa ètica: és la persona que es caracteritza per la serietat i la consistència de les seves eleccions morals. És de fet el que defensava Kant. Es caracteritza per tenir una opinió sobre el que està bé i el que està malament. Aquesta etapa és feixuga i cansada i molts retornen a l'etapa estètica.

Etapa religiosa: Algunes persones fan el salt a l'etapa religiosa. Aquesta etapa es caracteritza perquè deixen de plantejar-se el cristianisme com una religió de normes, regles i deixen en segon pla l'examen del que està bé o no ho està, deixen d'intentar entendre Déu d'una manera racional, no cerquen una explicació de Déu com el gran creador ni com la raó que explica la nostra existència, ja no busquen la gran veritat sinó que busquen la seva veritat. Llavors com diu Kierkegaard, fan el salt a l'abisme de les 70.000 braces de profunditat. És viure la vida amb passió i encara que "és terrible saltar als braços oberts del Déu viu" és l'únic camí de la reconciliació.

Des de Sant Tomàs D'Aquino, els filòsofs han intentat donar una explicació sobre l'existència de Déu pensant que d'aquesta manera la humanitat acabaria creient. Però per moltes proves filosòfiques que s'han elaborat, això no ha fet canviar el cor dels homes i les dones. El cristi-

anisme no és un codi ètic, és vivència i és fe. Com diuen les cinc soles, només la fe ens porta a creure, només creure en lo absurd, només creure en la bogeria de la creu pot fer canviar els cors. El cristianisme és fe, i fe és vivència. Per Kierkegaard entendre Déu és deixar de creure perquè és intentar definir-lo, i això és baixar-lo a la nostra realitat, i Déu no es pot entendre, Déu és indefinible, Déu és inabastable, Déu va des de l'eternitat fins a l'eternitat, i per nosaltres això és incompreensible. Només hi ha una manera d'entendre Déu, és viure la fe a 70.000 braces de profunditat.

Són paraules d'un filòsof i pastor protestant controvertides, punyents, que surten del més profund del seu ésser, que pots estar d'acord o no, però en cap cas et poden deixar indifere-

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

Família cristiana

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat.

Cistella Solidària

Avui diumenge, els del "Chiringuito" venen a recollir el que tenim per ells al magatzem. Tornarà a quedar buit i donem gràcies a tots vosaltres i a Déu perquè podem compartir tant amb ells....sempre agraïts, estan molt contents quan marxen i van veient coses que s'estan acabant però que podran tornar a compartir amb tota la gent que truca a la seva porta necessitant de tot. Ja sabeu: productes de neteja, diferents aliments per posar a la taula pels esmorzars, llet, oli, llaunes de tonyina i/o sardines, comprant al 2x1a la botiga del comerç just, afegint uns diners per comprar formatge i margarina i sobretot els falta cafè, qualsevol aportació es molt benvinguda. Moltes gràcies a tots/es

Agenda

- El dissabte 30 de març tindrem una sortida a Lleida, en Josep Lluís Paül ens farà una visita guiada per la Seu, després dinarem tots junts i tindrem una tarda per compartir.
- El dia 6 d'abril, a les 10h, a l'Església de Betel-Sant Pau (carrer Aragó 51), es celebrarà una conferència, organitzada pel Consell Pastoral de la EEC, a càrrec del pastor Jonathan Navarro, amb el títol La predicació que neix de la compassió, serà taller de predicació pensat per a predicadors i professors d'escola dominical, però obert a tothom que estigui interessat en el tema.

Litúrgia i Predicació: Marta López Ballalta

Escola Dominical: Judit Pallàs

Música: Robert Bailey, Laia Berlanga, Oriol Berlanga, Maria Castillejo, Elies Cortès, Judit Pallàs, Jordi Vera.

Lectures: Judit Pallàs

Diaconia: Pepita Sánchez

Ajudant de diaconia: Marta Huch

Prep. Sant Sopar: Lidia Castell i Eliseo Navarro

Ajudant Sant Sopar: Pepita Sánchez

Butlletí: Rubén Pallàs